

Sygn. akt VI Ka 564/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał SO Andrzej Tekieli

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Macieja Prabuckiego

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015r.

sprawy **A. I.**

oskarżonej z art. 286 § 3 kk i art. 270 § 2a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 25 września 2014 r. sygn. akt II K 632/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej A. I. w ten sposób, że ustala, iż dopuściła się zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. czynu kwalifikowanego z art. 286 § 3 kk i art. 270 § 2a kk w zw. z art. 11 § 2 kk i na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie wobec oskarżonej A. I. warunkowo umarza na okres próby roku,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 564/14

UZASADNIENIE

A. I. została oskarżona o to, że:

- w okresie od 7 maja 2012 roku do 17 maja 2012 roku w J., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Spółkę Akcyjną (...) w ten sposób, że w dniu 7 maja 2012 roku złożyła „Wniosek o przyznanie dofinansowania do wypoczynku” wraz z załączonym, uprzednio sfalszowanym i stwierdzającym nieprawdę rachunkiem nr (...) z dnia 25 marca 2012 roku, wystawionym rzekomo przez: Usługi (...) z/s M. na kwotę 5.370 złotych, stwierdzającym nieprawdę odnośnie pobytu na wczasach w okresie 13 marca 2012 roku do 25 marca 2012 roku A. I., K. I., M. I., w wyniku czego decyzją Komisji Socjalnej w dniu 17 maja 2012 roku otrzymała pieniądze z funduszu socjalnego w kwocie 3.759 złotych, czym działała na szkodę Spółki Akcyjnej (...) po uznaniu, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 286 § 3 k.k. i art. 270 § 2a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 25 września 2014r. w sprawie II K 632/14:

I. uznał oskarżoną A. I. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, przy wskazaniu, iż przedstawiła ona uprzednio podrobiony przez siebie rachunek oraz przy wyeliminowaniu stwierdzenia, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz, na podstawie art. 33 § 2 k.k., karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 44 § 1 k.k., orzekł przepadek zaświadczenia, znajdującego się w aktach sprawy na k. 41;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k., orzekł zwrot (...). w W. wniosek, znajdujący się w aktach sprawy na k. 41;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Od wyroku tego wniósł apelację obrońca oskarżonej . Zarzucił wyrokowi

1. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 28§3 kk i art. 270§2a kk poprzez ich niezastosowanie pomimo, iż czyn przypisany oskarżonej z uwagi na przewagę elementów łączących przedmiotowo – podmiotowych wypadek mniejszej wagi,

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary poprzez jej surowość, w sytuacji gdy zaistniały przesłanki do zastosowania w przedmiotowej sprawie warunkowego umorzenia postępowania, a oskarżona z uwagi na zaistnienie przesłanek i w całości naprawienie szkody zasługuje na zastosowanie wobec niej przedmiotowej instytucji.

Stawiając takie zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez warunkowe umorzenie postępowania karnego i wyznaczenie okresu próby na 1 rok.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy był zasadna. Argumentacja zawarta w uzasadnieniu apelacji co do zasadności stawianych wyrokami zarzutów w pełni zasługuje na akceptację.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu i okoliczności przedmiotowo – podmiotowych Sąd Rejonowy błędnie ocenił niektóre z okoliczności a innych nie docenił co spowodowało, że kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonej była błędna.

Sąd Odwoławczy nie uznaje by szkoda wyrządzona pokrzywdzonemu była „istotna” tak jak to przyjął Sąd I instancji. Wysokość tej szkody nie była wysoka co musiało wpływać na inną ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu niż to ocenił Sąd Rejonowy.

Niezależnie od tego Sąd Rejonowy nie docenił tego mimo, że sam takich ustaleń dokonał, iż oskarżona naprawiła szkodę. Nie uwzględnił Sąd I instancji przy tym, iż naprawienie szkody nastąpiło w sierpniu 2013r. a więc na kilka miesięcy przed wszczęciem postępowania karnego tj. w marcu 2014r.

Sąd I instancji w sposób negatywny ocenił motywację oskarżonej jaka była podstawą popełnienia przez nią przestępstwa. Ustalił, że to trudna sytuacja życiowa skłoniła ją do popełnienia czynu zabronionego. Poczytał przy tym, zupełnie niesłusznie, na niekorzyść oskarżonej to, że wyłudzonych pieniędzy nie przeznaczyła na wypoczynek ale zamierzała przeznaczyć na inny cel tj. ratowanie swojego zdrowia.

Taka ocena jest z gruntu błędna. Skoro oskarżona dokonała czynu z uwagi na swoją trudną sytuację życiową a cel w jakim wyłudziła świadczenie socjalne od pracodawcy to ratowanie swojego zdrowia a nie przyjemności np. w postaci wyjazdu na wczasy, to zachowanie oskarżonej należało ocenić jako posiadające mniejszy ładunek społecznej szkodliwości i w sposób pozytywny charakteryzujący jej osobę.

Jeśli dodatkowo uwzględnić postawę oskarżonej jeszcze przed wszczęciem postępowania karnego i w jego trakcie tj. naprawienie szkody, przyznanie się do winy, skruchę, dotychczasową niekaralność - jest to kobieta ponad 50 letnia, ciężko pracująca, nie mająca nigdy konfliktu z prawem to uznać należało, że czyn przypisany jej stanowi wypadek mniejszej wagi, tak jak to kwalifikował prokurator w swoim wniosku o warunkowe umorzenie postępowania, a czego domagał się apelujący obrońca, którego stanowisko w trakcie rozprawy apelacyjnej poparł prokurator.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej, stopień jej zawinienia nie były znaczne. Okoliczności czynu nie budziły wątpliwości .

Z tych wszystkich względów Sąd Odwoławczy przyjął, że czyn oskarżonej stanowi wypadek mniejszej wagi i winien być zakwalifikowany z art. 286§2 kk i art. 270§2a kk w zw. z art. 11§2 kk i jednocześnie przy spełnieniu warunków określonych art. 66 kk na podstawie art. 66 §1 i 2 kk oraz art. 67§1 kk postępowanie wobec oskarżonej A. I. warunkowo umorzył na okres 1 roku próby zmieniając tym samym na podstawie art. 437§2 kpk zaskarżony wyrok.

Na podstawie art. 624§1 kpk zwolniono na zasadach słuszności oskarżoną od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego.